

Identita (a identifikace)

Ladislav Hejdánek

This is a part of the original document:

[2006](#)

jedná se o část původního dokumentu:

[2006](#)

- ◆ myšlenkový deník – záznam, česky, vznik: 19. 12. 2006
- ◆ philosophical diary – record, Czech, origin: 19. 12. 2006

Identita (a identifikace)

Vyloučíme-li ony zatím zcela nedohledné „mikropočátky“, o kterých předpokládáme, že jsou těmi prvními, nejmenšími a nejnižšími „stavebními kameny“ fyzikálního univerza (užijme pro ně Whiteheadovu charakteristiku „primordiální“), veškerá identita vyšších „celků“ (jednotek, jednot) je výtvořem či produktem identifikací. Jde ovšem o to, „kdo“ (nebo „co“) je „subjektem“ takových identifikací. Pokud se o svou „identifikaci“ (což je jen jedna stránka „unifikace“ nebo raději „auto-integrace“) postará nějaká „skutečnost“ sama, můžeme ji považovat za „pravý“ celek, za „pravé jsoucno“. Naproti tomu tam, kde jde o výkon nějakého jiného jsoucna (a v tom případě nutně pravého jsoucna), tj. pokud je nějaká „hromada“, tj. nepravý celek, vnímán nebo považován za „jednu“ skutečnost, aniž by ovšem šlo o víc než právě o pouhou hromadu nebo slepenec, jde o jsoucno „nepravé“, které za nějaký „celek“ prostě považovat nelze. Mezi pravými a nepravými jsoucnými (ve smyslu pouhých hromad) jsou ovšem jakési „přechody“, tj. jakési území, kde vzájemné reakce a dokonce jakési typy soužití a spolupráce nemohou být přehlédnuty, aniž k plné integritě došlo nebo vůbec mohlo dojít. Přesto lze trvat na zásadním rozlišování mezi pravými jsoucnými na jedné straně a veškerými druhy nepravých jsoucen na straně druhé, ať už míra koexistence, spolužití a dokonce spolupráce sahá jakkoli daleko. A proto také musíme principiálně odlišovat pravé celky, které svou vnitřní integritu zakládají, hlídají a v případě nějakých forem poškození dokáží alespoň do jisté míry opravovat a restituovat, od útvarů, které jsou ustavovány, udržovány a eventuálně snad i „opravovány“ jen aktivitou mnoha subjektů, tj. pravých celků, a tedy souhrou mnoha aktivit, aniž by tato souhra byla efektivně programována tak, jak to známe v případě živých bytostí, tedy organismů. (Tak např. les představuje jakýsi částečný „organismus“ nebo pseudo-organismus, podobně jako užitečná nebo dokonce výlučná symbióza dvou nebo více organismů v jiných případech, aniž bychom však mohli takový les nebo takový druh symbiózy považovat za „pravý“ celek, za pravé, vnitřně integrované jsoucno.)

(Písek, 061219-1.)